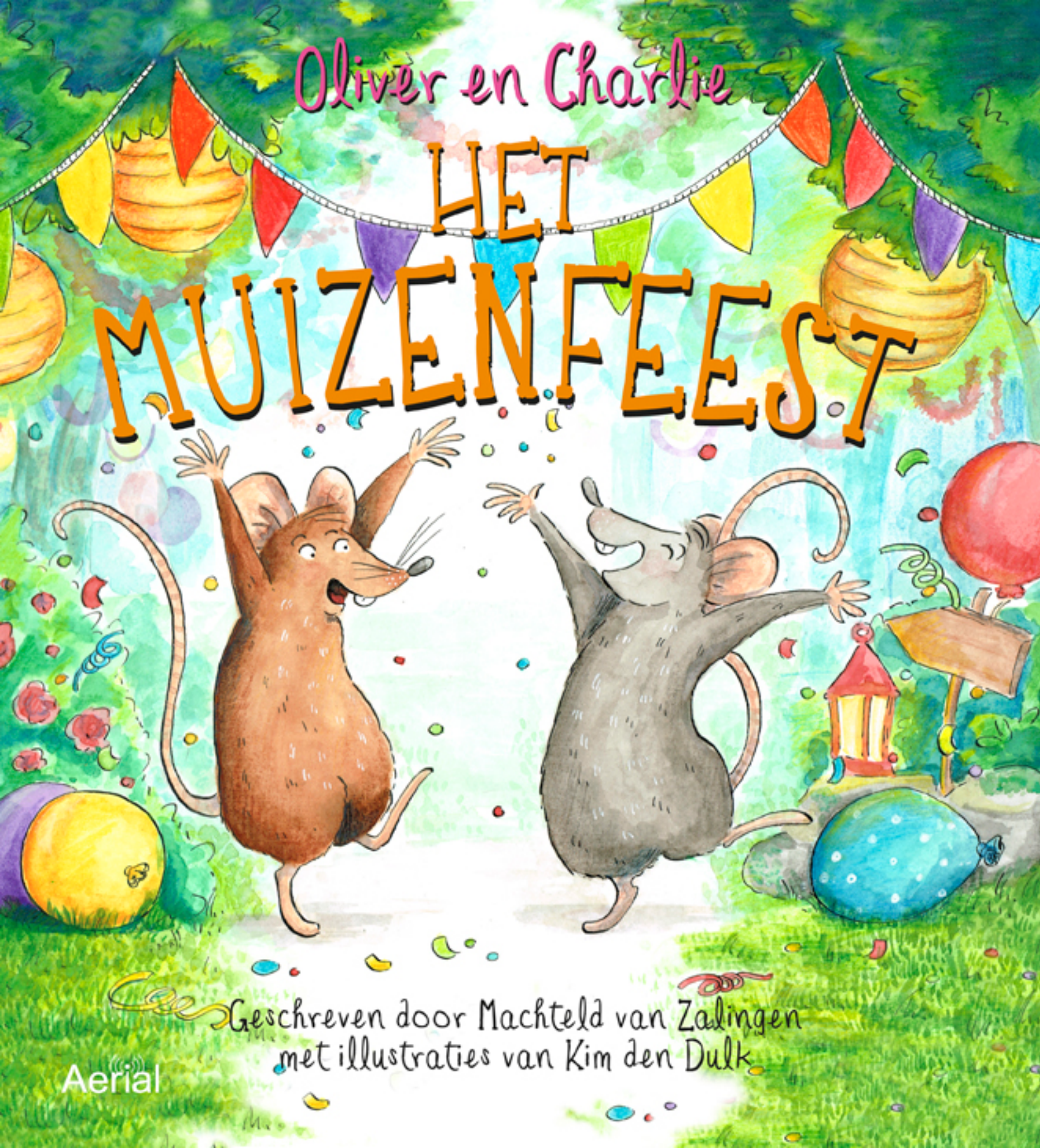

Oliver en Charlie

HET MUIZENFEEST

Geschreven door Machteld van Zalingen
met illustraties van Kim den Dulk

Aerial

www.aerialmediacom.nl
www.facebook.com/Aerialmediacompany

ISBN 978-94-026-0068-1
NUR 273/274

© 2015 Tekst: Machteld van Zalingen
© 2015 Illustraties: Kim den Dulk
© 2015 Nederlandstalige uitgave: Aerial Media Company bv, Tiel
1ste druk

Vormgeving: Teo van Gerwen

Blijf op de hoogte van het laatste nieuws over onze producten en auteurs!
Schrijf je in op onze nieuwsbrief op www.aerialmediacom.nl.

Aerial Media Company bv.
Postbus 6088
4000 HB Tiel

Alle rechten voorbehouden. Niets uit deze uitgave mag worden verveelvoudigd, opgeslagen in een geautomatiseerd gegevensbestand, of openbaar gemaakt, in enige vorm of op enige wijze, hetzij elektronisch, mechanisch, door fotokopieën, opnamen, of enige andere manier, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

Voor zover het maken van kopieën uit deze uitgave is toegestaan op grond van artikel 16 Auteurswet 1912, juncto het Besluit van 20 juni 1974, Stb. 351, zoals gewijzigd bij het Besluit van 23 augustus 1985, Stb. 471 en artikel 17 Auteurswet 1912, dient men de daarvoor wettelijk verschuldigde vergoedingen te voldoen aan de Stichting Reprorecht (Postbus 3060, 2130 KB, Hoofddorp).
Voor het overnemen van gedeelte(n) uit deze uitgave in bloemlezingen, readers en andere compilatiewerken dient men zich tot de uitgever te wenden.

Oliver & Charlie

HET MUIZENFEEST

Geschreven door Machteld van Zalingen
met illustraties van Kim den Dulk

Aerial Media Company

Oliver en Charlie

Op een gewone, doordeweekse dag trippelde het kleine muisje Oliver door de keuken van oma Molly, op zoek naar etensrestjes. Hij snoof, het rook echt verrukkelijk in de keuken. Op tafel stond een overheerlijke, verse slagroomtaart. Dit moest wel zijn geluksdag zijn!

Hij keek goed om zich heen, of hij oma's kat Blinde Benny zag. De kust leek veilig.

Vlug liep Oliver naar de tafel en kroop langs de poten omhoog. Hij wilde net een hapje nemen toen hij vanuit zijn ooghoek een grote, donkere en pluizige gedaante zag verschijnen. Blinde Benny! Geschrokken deed hij een paar stapjes achteruit, maar hij stond klem tussen Benny en de taart. De kat kwam steeds dichterbij geslopen, met zijn ene oog bleef hij strak naar Oliver kijken.

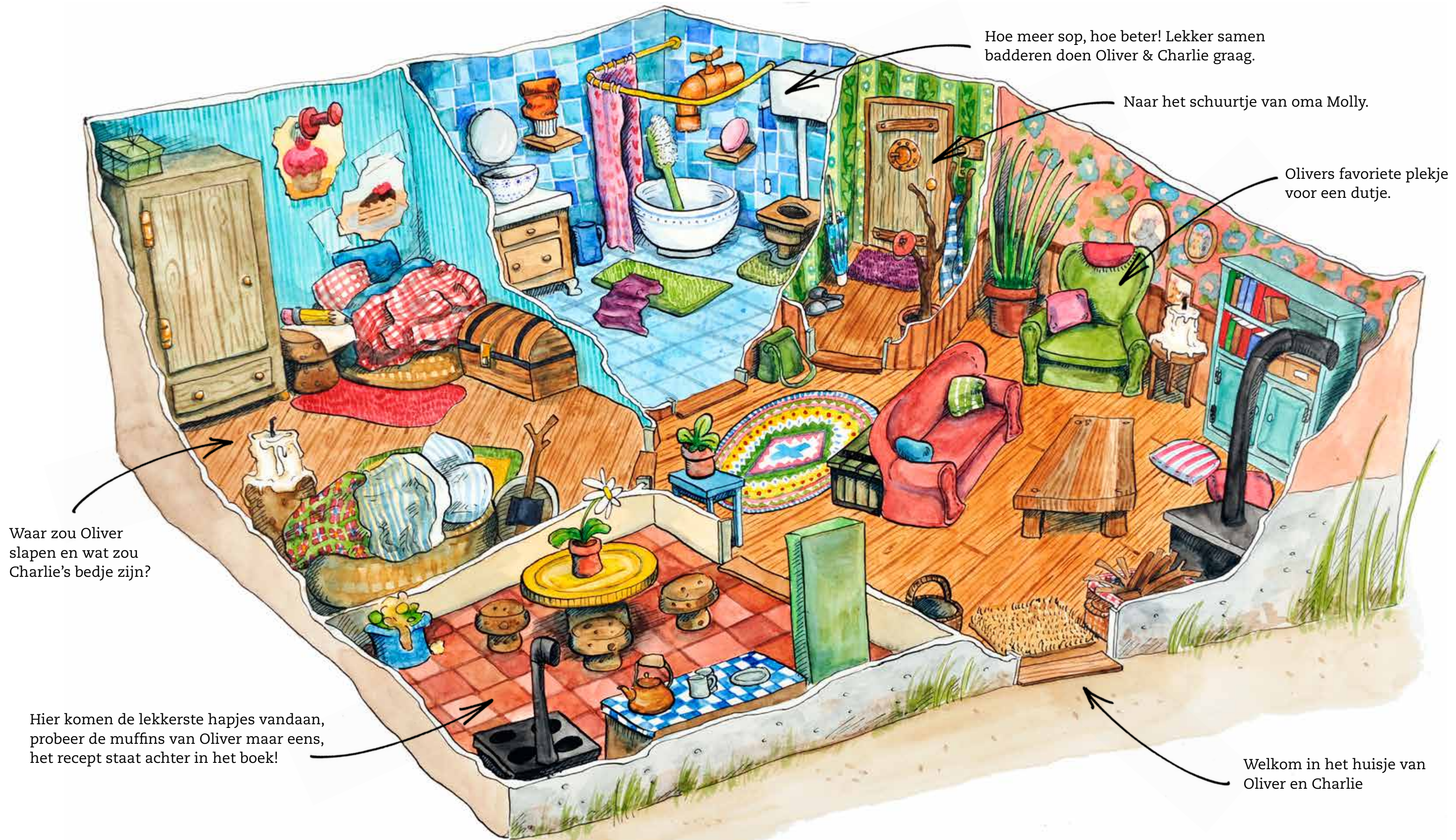
Oliver voelde hoe zijn staart in de slagroom verdween. Nog even en hij zat helemaal tegen de taart aangedrukt. De visadem van Blinde Benny deed zijn snorhaartjes trillen.

Ineens sprong er iets grijs op tafel met een enorme pollepel. Oliver deed de pootjes voor zijn ogen. Toen klonk er een harde plof. Voorzichtig deed hij zijn ogen weer open. Voor hem stond een klein, grijs muisje met de pollepel. Blinde Benny was nergens meer te bekennen. Toen Oliver over de rand van de tafel keek, zag hij de kat versuft op de grond liggen. Dankbaar omhelsde hij het muisje, dat Charlie heette. Daarna likte hij zijn staart af en nam nog snel een paar hapjes van de taart.

Oliver en Charlie zijn sindsdien de aller-, allerbeste vrienden, en Blinde Benny hun aller-, allergrootste vijand. Daarom besloten Oliver en Charlie samen een veiliger stekje te zoeken. En ergens, op een geheime plek op de boerderij van oma Molly middenin het bos, bouwden ze hun huisje.

Kijk maar eens naar binnen op de volgende bladzijde:

Hoe meer sop, hoe beter! Lekker samen badderen doen Oliver & Charlie graag.

Naar het schuurtje van oma Molly.

Olivers favoriete plekje voor een dutje.

Waar zou Oliver slapen en wat zou Charlie's bedje zijn?

Hier komen de lekkerste hapjes vandaan, probeer de muffins van Oliver maar eens, het recept staat achter in het boek!

Welkom in het huisje van Oliver en Charlie

Het Muizenfeest

‘Oliver, Oliver, heb je het al gehoord?’

‘Wat is er aan de hand?’ vraagt Oliver. Hij likt de deegresten van zijn snuit.

‘Alle dieren in het bos zijn uitgenodigd, alleen wij niet!’ Boos stampt Charlie met zijn pootje op de grond.

‘Jams, dat smaakt goed.

Wat zei je?’ smakt Oliver.

‘Kun je nou eindelijk eens ophouden met dat gesnoep, en naar me luisteren? Er wordt een groot bosfeest gehouden, maar wij zijn niet welkom.’

‘Waarom niet?’ vraagt Oliver, terwijl hij in een pan met chocoladesaus roert.

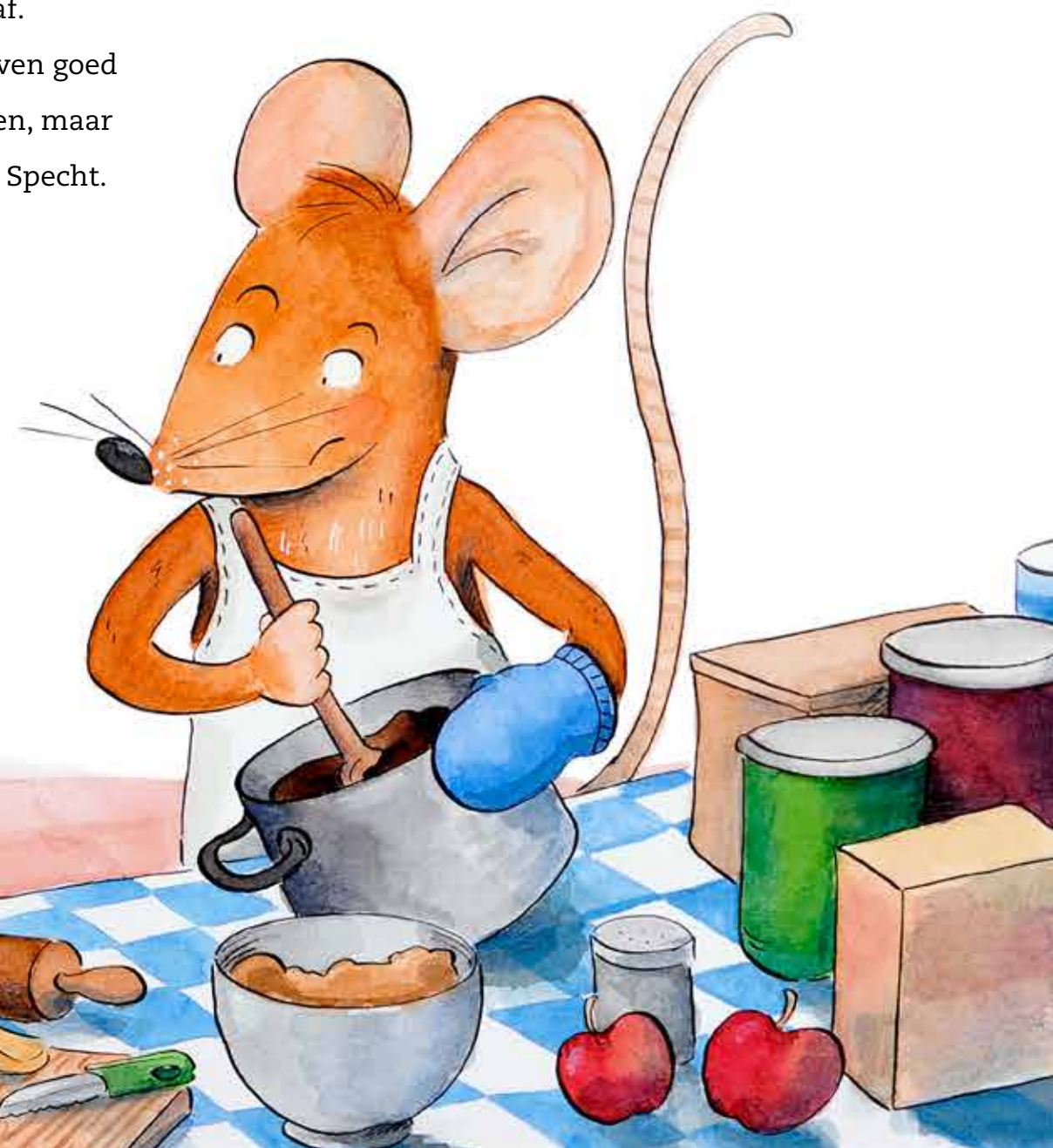
‘Volgens Specht heeft Zwijn gezegd dat wij prooidieren zijn, en die zijn niet cool.’

‘Cool? Wat is dat?’ Oliver pakt een kom met taartbeslag en begint te kneden.

‘Je luistert niet, laat ook maar.’ Charlie loopt met de staart tussen zijn pootjes weg.

‘Wacht, ik ben zo klaar! Dan gaan we naar Zwijn om te vragen hoe het zit,’ roept Oliver. Maar Charlie is nergens meer te bekennen. Oliver zet de taart in de oven en doet zijn schort af.

Hij zal Zwijn eens even goed de waarheid vertellen, maar eerst loopt hij langs Specht.

‘Specht, Specht, waar zit je?’ roept Oliver terwijl hij naar boven kijkt.

‘In de smidse, waar anders?’ snauwt Specht.

‘Wacht, ik kom naar boven.’ Oliver roetsjt de boom in.

‘Wat kom je doen?’ vraagt Specht, ‘Ik ben de kandelaars voor het feest aan het maken, dus hou het kort.’

‘Daar wil ik het net over hebben,’ zegt Oliver terwijl hij van zijn ene op zijn andere pootje wipt. Hij wordt altijd zenuwachtig van de snibbige Specht.

‘Ik hoorde van Charlie dat wij niet op het bosfeest mogen komen?’

‘Dat klopt. Zwijn heeft dat besloten. Ik geef alleen de boodschap door,’ zegt Specht. De vogel begint weer met zijn snavel op het stuk hout te tikken dat op het aambeeld ligt.

‘Dan ga ik wel naar Zwijn!’

Boos trippelt Oliver naar het hol van Zwijn.

Tot de volgende keer.